

C. A. T.

Εν

ΔΙΑΛΕΞΕΙ ΙΝΤΡΙΚΗΙ

ΤΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ,

διμολογεόυσης τῆς χαριεσάτης τῶν Ιητρῶν

Ταξιθ

ἐν τῇ ἐνδοξοτάτῃ τοῦ Αλβίζου Αιαδημίῃ,

πλοεισαῶτθ

ΤΟΥ ΑΔΑΜ ΒΡΕΝΔΕΛΙΟΥ

τοῦ Φιλοσόφου καὶ ιητροῦ,

έξηγήσεται

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΟΤΘΙΟΣ,

εἰκ τοῦ Βρειτεναγίου Σάξων,

Φιλίππε

ἐν τῷ ἀνεροστηρίῳ ιητρικῷ,

ώρησι τακτῆσι,

Τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρῃ Φεύγοντθ μηνὸς Ποσειδεῶνθ.

ἔτη απὸ τῆς Θεογονίας

a. ψ. a.

Ἐν Ουτεμβέρυη τῶν Σαξόνων.

Απὸ τοῦ Φινελίου, Τυπογραφου.

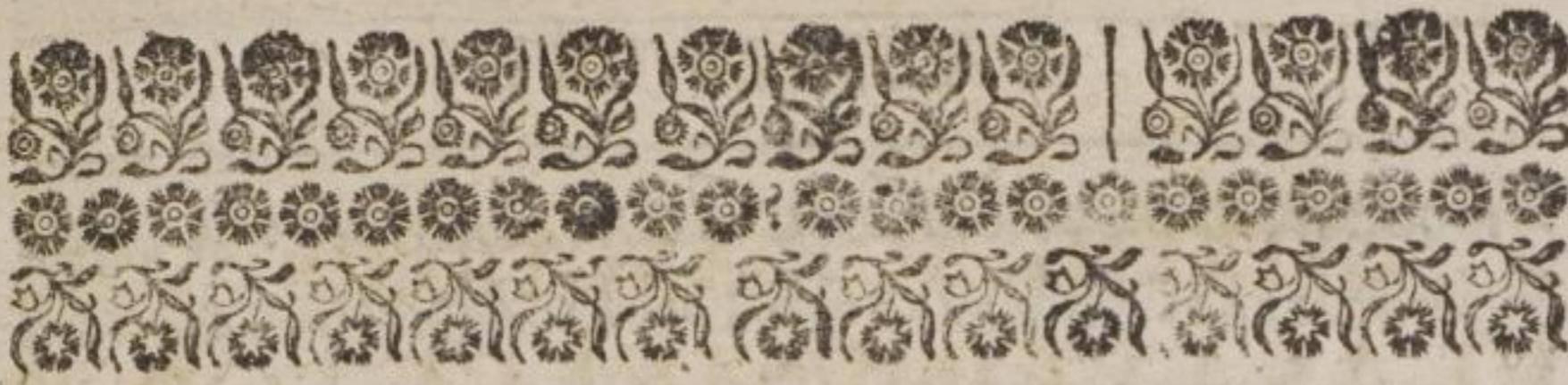
1701

U5

SUPREMI AC SANCTIORIS
IN AVLAS SAXONVM ELECTORALI
SENATVS ECCLESIASTICI
PRAESIDI PERILLVSTRI
ASSESSORIBVS GRAVISSIMIS
VIRIS MAGNIFICIS SVMME REVERENDIS NOBILISSLIMIS AMPLISSIMIS CONSULTISSIMIS
DOMINO MEO PER QVAM GRATIOSO
PATRONIS MAXIMIS AC MAECENATIBVS PER-
|SANCTE OBSERVANDIS
ALTERAM HANC DISSERTATIONEM GRAECAM
DE RITIBVS INCUBATIONIS CONSCRIPTAM MEQ IPSVM
ET MEAS LITERAS QVA DECET PLE-
TATIS SVBMISSIONE

D D D

IOANNES CHRISTOPHOR HVTH
BREITENHAG SAX

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΓΚΟΙ-
ΜΗΣΙΝ.

Κεφ. α.

Ν πρώτη μὲν διαλέξεϊ
τὰ Φάρμακα ἐν τοῖσιν
ἱεροῖσιν ἐγκοιμήσεϊ πα-
ρεῖ Θεῶν ἡγημένα, καὶ τὰς
ώλιῶν δυνάμεας ἐξηγη-
σάμεθα· μετὰ δὲ ταῦ-
τα τὰ τερὶ τὴν ἐγκο-
μησιν ἐπεταχιελθέειν,
τερὶ ὅν λέγοντα ἐκεί-
νων ἀνάμνησιν τοιήσασθαι χρὴ τοῦ σαφέσ-
χόντων, ὃν εἴπομεν τρότερον. Διὰ νυκτὸς δὲ οἱ
ιάμνοντες ἐνεκοίμησαν ἐν τοῖσι τῶν Θεῶν ἱροῖσι,
τερὶ τὴν ἴητρικὴν ἔόντων, ταρ' ἐκείνων Φαρμα-
κείας ταραλαμβάνοντες, τῇσι χρεώμενοι, θε-
ραπεύησις ἐν νοῦσοισιν ἔτυχον, καὶ ὡτους ἀνα-
λαμβάνοντες, ἐκτῆς ἀσθενητῆς ἀνέσησαν. Επὶ^{VI}
τούτοισι, καὶ ἄλλοι τῶν Θεῶν, τῆς ἴητρικῆς ἔπε-
σήμης ὄυδεμίην ἔχοντες ἐματερέην, τοῖσιν ἀ-

A. Ξιόσουσιν

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

Ξιόουσιν ἔδωκαν Βοηθήματα πρὸς νούσους, η-
θάπερ περὶ ἀνδριάντος τοῦ Πελιχίου, τοῦ τῶν
Κορινθίων σρατηγοῦ, Φανερὸν γίνεται, ἀφ' οὗ
Φαρμακείας οἱ νουσέοντες ἐδέξαντο. Λουκια-
νὸς Φιλοψευδ. ὁ, τι καὶ ὁ Στράβων μαρτυρεῖ
περὶ τοῦ Πλούτωνός τε καὶ τῆς ιούρης Δήμη-
τρος ἵρου ιερόρέων. γεωγραφ. Βιβλ. ιδ. Πολλά-
κις δὲ οἱ Θεοὶ ἄνευ τῆς ἐγκοιμήσεος τὰς τῶν
σωμάτων θεραπείας, καὶ τὰ Φάρμακα ἀνέδε-
ξαν. Οὕτως γὰρ ὁ Διόδωρος περὶ τοῦ Αλεξάν-
δρου, τοῦ Βασιλῆς, διηγέεται, ιδόντος ηταῖς
τὸν ὕπνον δράκοντα, βοτάνην ἐν τῷ σώματι ιερά-
τέοντα, καὶ δεικνύτα ταυτέης τὴν Φύσιν, καὶ τὴν
δύναμιν, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ φύεται, ἥτο τοῦ Πτο-
λεμαίου τρῶμα ἐθεραπεύθη. Βιβλιοθ. ισορι.
,, Βιβλ. ιζ. Ξυμβαλλ. Αελιαν. ποικιλ. ισορ.
,, Βιβλ. ιε.

Κεφ. 6

Τῶν δὲ Φαρμάκων, ἡδη μὲν ἐγκοιμήσεϊ δε-
κνυμένων, ἡδη δ' ἄνευ ταυτέης σαφηνιζομένων,
ἄλλα μὲν δυνάμεας ἔχηντας νούσους ἴητρεύ-
,, ειν. Γαληνὸς περὶ τῶν Φαρμακ. ἀπλ. Βιβλ. ε.
ἄλλα δ' ἀνεπιτήδαιά τε, καὶ ἀνενέργητα, ἀντίτοῦ
Ξυμβόλου ἔτυχεν, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ τῶν δυνα-
μέων

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

μέων ἔοντα. Διότι οὐδὲ Λουκιανὸς καταγελάει
ἐπὶ τούτης Φαρμακείησιν ἐγώ δὲ, οἴεσθε,,
γὰρ, ἘΦην, ἐπωδᾶς τὰ τοιαῦτα παύεσθαι,,
ἢ τοῖς ἔξωθεν παραρτήμασι, τοῦ καιοῦ ἔνδον,,
διατριβοντ^Θ. Φιλοψευδ. Καθάπερ οὐδὲ Στρά-
βων δύναμιν τῆς Βοτάνης τῷ Αλεξανδρῷ, καὶ
ὄναρ αναδεδειγμένης, εἰς ἀπορίην παθίσαται· τὸ
δὲ μυθῶδες, γράφει, προσετίθει, πολακείας,,
χάριν. γεωγραΦ. Βιβλ. 1ε.

ΚΕΦ. γ.

Ηγέομαι δὲ παρὰ πάντων ὁμολογέεσθαι,
τοὺς πρὸ ημέων ὥσθαι τὰς τῶν σωμάτων θερα-
πγίας, ἐγκομιαμένοισι παθ' ὑπνον ἐπιδεικνυ-
μένας, θεοπνεύσους ἔνα, καὶ ύπειλήθαταυ-
τέας αἰξίας τοῖσι θεοῖσι προσθεῖναι, ὡς καὶ νομί-
ζεται. Τοιούτους δὲ θεοὺς ἐκάλησαν δάιμονας,
παρέδρους, παρακαθημένους, παραμένοντας, οὐ,,
συνδρόνους, κατὰ τὸν Εσύχιον, καὶ τότε μὲν διὰ
τὸ ἐνεργετέεν τὸ τῶν ἀνθρώπων γέν^Θ τῆς
ἀθανασίης τυχόντας, ἐτίμαον, παθάπερ ὁ Διό-
δωρ^Θ περὶ τοῦ Σρουίσορέει, Βιβλιοθ. ισορ. Βιβλ. α.

Λ 2

ΤΟ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

Τὸ καὶ μάλιστα ἀποφήνει ὁ Φίλων Βίβλιο, ὃς μετέγραψε τὸν Σαυκχωνιάθωνα ἐν τῶν Φοινικῶν γραμμάτων, ἐν τρισιμίῳ Φεράζων οὗτως οἱ παλαιότατοι τῶν Βαρβάρων, ἔξαυτέρως δὲ Φοίνικες, κέτε, καὶ Αεγύπτιοι, παρ' ᾧ καὶ οἱ λοιποὶ παρέλαβον ἄνθρωπος, θεοὺς ἐνόμιζον μεγίσους, τοὺς τὰ πρὸς τὴν Βιωτικὴν χρείαν ἐνεργόντας, ἢ καὶ κατάτιέν τοιήσαντας τὰ ἔθνη. Εὐεργέτε ταῖς τοιούτους καὶ τολλῶν αἵτίους ἀγαθῶν ἡγούμενοι, ὡς θεοὺς προσεκύνουν. Περὶ Ηφαίσου δὲ, τοῦ ἐνρετοῦ τῆς περὶ τὸν σίδηρον ἐργασίας ἀπάσης, καὶ τῆς περὶ τὸν χαλκὸν, καὶ χρυσὸν, καὶ ἄργυρον, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ἐργασίαν ἐπιδέχεται, ἵδε Διόδωρος Βιβλιοθ. ι5ορ. Βιβλ. ε. τοῖσι γύρωλογέες ὁ Μάξιμος Τύρειος· καὶ ἔλληνες, Φάσιαι, μὲν Θύουσι, καὶ ἄνθρωποις ἀγαθοῖς, καὶ τιμῶνται μὲν ἀπλῶν, αἴ αἰρεταί. Διαλεξ. λή. Ξυμβαλλ. Ηροδοτ. ἐν Πολυμν. Θουκιδιδ. Βιβλ. ε. Σχολιας. Πινδαρ. Ιαθη. Αριστοτελ. Νικηφαν. Βιβλ. ε. κεφ. ζ. Πλούταρχ. Λυκουργ. Πλάτων. Χαροπ. Αρρίαν. ἐν Περιπλ. Ιαμβλιχ. ἐν Πυθαγορ. Χρονικ. Αλεξανδρ. Φότιον ἐν Βιβλιοθ. Επιφαν. Βιβλ. α. τότε δὲ διὰ τὸ ἐννοέεν τῶν ἐν ἀρχῇ ἐόντων ἀ-

πο-

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

ποθειαθέντας, χρησμούς τε, οὐδὲ θεραπείας
καθ' ὑπνου ἀξιόουσιν ἐδίδοσαν, οὐ, τι περὶ τοῦ
Ασκληπιοῦ, οὐ τοῦ Τρεφωνίου μαρτυρέει Στρά-
βων, γεωγράΦ. Βιβλ. η. οὐδὲ βιβλ. θ. οὐδὲ βιβλ.,
ιδ. οὐδὲ Ηραδιαν. ιερ. βιβλ. δ. Μάλιστα δ' ἐπεὶ
τουτέοισι διήνεγκεν ὁ ΑμφίραΘ, ἀμφ' οὖτως
ὁ Παυσανίης γράΦει. Δοιῶ δ' Αμφίδ-,
ραον ὄνειράτων διακρίτει μάλιστα προσκεῖθαι
δῆλον δὲ, ήνίκα ἐνομίσῃ Θεὸς δι' ὄνειράτων μαν-,
τικὴν καταστάμενΘ. Καὶ τρεῖτον μὲν καθή-,
ραθαι νομίζουσιν, ὅσις ἦλθεν Αμφιαράω,,
χρησάμενΘ· ἔνι δὲ καθάρσιον, τῷ Θεῷ θύειν,,
θύουσι δὲ οὐδὲ άυτῷ, οὐδὲ πᾶσιν, ὅσοις ἔνι εἶπεν,,
ταυτὸ τὰ ὄνόματα. Προεξεγασμένων δὲ,,
τούτων, οὐδὲν θύσαντες άυτῷ, οὐδὲ τὸ δέρμα,,
ὑποσρωσάμενοι, καθεύδουσιν ἀνακένοντες
δῆλωσιν ὄνειρατΘ, Αττικοῖς. Καὶ τοιαύτην
δὴ τιμὴν ἔλαβεν ὁ Ηρασίαν, τῷ Αλεξάνδρῳ,,
τῷ Βασιλῇ ΦίλτατΘ ἐαίν, ὅσις ἀποτεθνώς εὗ-
θεώθη κατὰ τὸν Λουκιανὸν ὑπολαμβάνοντες,,
λέγοντα, δὲ οἰκόλακες τὴν μειρανιώδη ταύτην,,
τοῦ Αλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, τρεσεξέναυον,,
ἐυθὺς, οὐδὲν εἰπέργουν ὄνειρατα διηγούμενοι,,

Α 3

τοῦ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

„τοῦ Ηρακλίων ὡς ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ιάμα-
„τα προσάπτοντες ἀυτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημί-
„ζοντες, καὶ τέλος ἔθυον παρέδρῳ καὶ ἀλεξι-
„κάκῳ Θεῷ. Ξύμβαλλος πλούταρχος ἐν Αλεξανδρ.

Κεφ. δ.

Εν τοῖσι δὲ ὕσερον χρόνοισι τῷ Αλεξανδρῷ
ήκολού θησεν ὁ Αδριανὸς ὁ ἀυτοκράτωρ, τὸν Αι-
τίνον λίην ἀγαπαόμενον, ἐκθεάζων, μαρτυ-
ρέοντος τοῦ Αθηναγόρου Αντίνους, Φάσιον-
τος, Φιλανθρωπίᾳ τῶν ὑμετέρων παρογόνων
πρὸς τοὺς ὑπηκόους ἔτυχε νομίζεσθαι Θεὸς,
Απολογ. ὅ, τι καὶ ἡ ἐπιγραφὴ ἐν ρώμῃ ἐνερ-
γένη παλαιμηνύει, καὶ αὖτις πήγη τοιοῦτον νόον
ἔχει. ΑΝΤΙΝΟΙ ΣΥΝΘΡΟΝΩΙ ΤΩΝ ΕΝ
ΑΕΓΥΠΤΩΙ ΘΕΩΝ Μ. ΟΥΛΓΙΟΣ ΑΠΟΛ-
ΛΩΝΙΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ. Ετιμήθη οὖν μά-
λιστα ὁ Αντίνοος παρὰ τῶν Αεγυπτίων, καὶ
ἐν Αλεξανδρείᾳ σέφανος γίνομεν ἐκ τοῦ
ἀυθότι φυομένου λωτοῦ, Αντινόες παλέεται,
ώς μὲν γράφει Αθηναγόρας. Παγιράτης τις τῶν
ἐπιχωρίων ποιητῆς, οὐκ ἡμεῖς ἔγνωμεν, Α-
δριανῷ, τῷ ἀυτοκράτορι ἐπιδημήσαντῇ Αλε-
ξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς περιπέτειας ἐπέδειξε τὸν
ρεδί-

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

ροδιζούτα λωτὸν, Φάσιων, ἀυτὸν δεῖν καλέειν,
Αντινόεον. Ηθεὶς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας ἐυρέσει,,
καὶ νεότητι, τὴν ἐκ μουσῶν ἀυτῷ σίτησιν ἔχειν ἐ·,,
χαρίσατο. Δεπνοσοφ. Βιβλ. Ιε. Περὶ δὲ τοῦ Αντί,
νόου τοιαυτέγην διανοίην ἔχειν ὁ Αθανάσιος ·,,
καὶ περ εἰδότες ἄνθρωπον οὐ σεμνὸν, ἀλλ' ἀσελ·,,
γείας ἔμπλεον. Λόγῳ ἐς ἔθν. οὗπερ ἔνεκα
ξυνέβη, τολλοὺς οὐ τιμῆσαι τὸν Αντίοον, μὴ
ἐς τοὺς Θεοὺς πλημμελέειν, τιμὴν τοῖσιν αὐ-
θρώποισιν ἀπονέμοντες, Θεῷ ὁ Φειλομένην,
καθάπερ οἰαλῶς Φάσιει Καλλιοθένης παρὰ τὸν
Ανάξαρχον, λέγοντα τὸν Αλέξανδρον δεῖν
προσκυνεῖν. Οὐδὲ Αλέξανδρον ἀναχέοθαι ἄν·,,
εἰτῶν ἴδιωτῶν τις ἐσποιοῖτο τᾶς βασιλικᾶς τι·,,
μᾶς χειροτονίᾳ, ἡ Φώναρις δικαία· τολὺ ἄν·,,
οῦν δικαιότερον τοὺς Θεοὺς δυχεραίνειν, ὅσοι ·,,
ἄνθρωποι ἐς τὰς θείας τιμὰς σφᾶς εἰσποιοῦ-·,,
σιν, ἡ πρὸς ἄλλων εἰς ποιούμενος ἀνέχονται· Αρ·,,
ριαν. Βιβλ. δ.

ΚεΦ. ε.

Πολλὴν δ' ἀν προνοίην ποιεῦντες οἱ ἀρχαῖοι
ἐπὶ τοῖσι περὶ τὴν ἐγκοίμησιν, οὐ πρότερον ἔνεκοι
μησαν, πρὸν ἡ τῇ Βριζοῖ, τῶν ὑπνῶν μάντει, θῦ-
σαι, ἐπειδή περίους ὀνείρους ἀνευ θυμάτων φευ-
δέα-

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

δέας καὶ ματάγους ἐνόμιζον, ὡς περ μὲν μανθάνομεν ἐκ τοῦ Αθηναίου, οὕτως γράφουν. Καὶ „γὰρ ἐν Δήλῳ Φησὶ Σῆμῳ ὁ Δήλος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος, ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ, ἀντη δὲ νέσιν ἡ ἐν ὑπωφιλάντις, Βρίζειν δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν. Ενθα δ' ἀποβρεῖχαντες ἐμέναμεν τῷ ἀδῖν. Ομηρ. Οδυσ. μ. τάυτη δὲ ὅταν θύωσιν αἵ Δηλιάδες τῷρος φέρουσιν αὖτις τῇ σκάφᾳ τάνταν ταλίρεις ἀγαθῶν, ταλίρης ἵχθυων, διὰ τὸ ἔυχεθαμ ταύτη τερίτε πάντων, καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ταλείων σωτηρίας. Δειπνοσοφ. Βιβλ. η. Μεγάλην οὖν σπουδὴν ἐπὶ θυσίησιν ἐποιεῦντο, καὶ τασέων ἀδικέων καθαροὺς, τὰ ἴρεῖα ἔτελεον. Τῶν δὲ ὑπηρετέων οἱ μὲν ἐναῶτες ἔτι τοῦ θύματος σκυτάλητοὺς κροτάφους ἔπαιον, οἱ δὲ τίπλοντος ὑπετίθεσαν τὰς σφαγίδας. Παρὰ τοῖς δὲ ίνδοῖσι τὸ ἴρεον πνίγουσιν, ἵνα μὴ λελωβημένον, ἀλλ' ὄλόνληρον διδῶται τῷ Θεῷ. Στράβων γεωγραφ. ιε. Καλαβεβλημένου δὲ τοῦ σφαγίου τοῖς Θεοῖσι ἥγχοντο, ἵνα τὴν ύγιηίην, καὶ ἀγαθὰ πολλὰ διδῶσιν, ὡς μὲν μαρτυρέει ὁ Μένανδρος, ὁ ποιητής ἐν Κολακ. Εὐχου Θεοῖς. ὄλυμπίοις ἐνχώμενος, θα, ὄλυμπιάσι πᾶσι, τάσσαις. λάμβανε τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ διδόναμ σωτηρίαν, ύγιειαν, ἀγαθὰ

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

γαθὰ τολλὰ, τῶν ὅντων τε νῦν ἀγαθῶν ὄντων,,
τᾶσι ταῦτ' ἐυχάριστα. Ξύμβατον. Διονυσ. Α.,
λικαρνασσ. Βιβλ. 6. Ομηρ. Οδυσσ. 6. Αθήναι.,
δειπνοσοφ. Βιβλ. 1d.

ΚεΦ. 5.

Οκάν δὲ πάντα τῶν ἔθνεων ὠμολόγησεν
ἐνδὲν τοῖσι σφαγίοισι, ἀλλὰ τολλὸν ἀλλήλων
διήνεγκεν ὡτάτε ἔωταν, καὶ ἐν τοῖσι περὶ τὰ
ἱρά. Οἱ γὰρ μαντευόμενοι ἐν ἵρᾳ τοῦ Χάλ-
καντοῦ, καὶ τοῦ Αιμφιαρέου μέλανα κριὸν Θύ-
ουσιν, ἐν τῷ δέρματι ἐγκοιμαόμενοι, Στράβων,,
γεωγραφ. Βιβλ. 5. καὶ Βιβλ. Θ. Καλαβροὶ δὲ,,
τῷ Ποδαλειῷ τὰ μῆλα ἐναγίζουσι, καὶ ἐν τῷ
Φωστέονα θένδοντες ἐν μηλωτῇσι, χρησμοὺς πα-
ραλαμβάνουσιν ἐξ ὡτοῦ. Σχολιας. Λυκοφρόν.
ἐν Κασσανδρ. Ομοίως καὶ οἱ Αεγύπτιοι τῷ Σα-
ράτιδι. τιμᾶται, ισορέει Στράβων, ἐνταῦθα ὁ
Σάρατος, καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν
Αεγύπτῳ Βρόβατον, γεωγραφ. Βιβλ. 12. ὡς περ
καὶ τῷ Πλούτωνι τε, καὶ τῇ τῇς Δίμητρος κούρῃ
ἱρέυεται τὰ Βρόβατα, ἀλλὰ μέλανα, ὡς μὲν
νομίζεται. Ομηρ. Οδυσσ. λ. Πολλάκις δέ τοι,,
οἱ μαντευόμενοι μοῦνον τὰ μέρεά τινα τῶν ιερῶν
ἔθνου, τῶν δὲ λοιπῶν ἀποβεβλημένων, παθά-

B.

περ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

περ ἐκ τοῦ Ομίδου δῆλον γίγνεται. γιλώσσας
„δ' ἐν ταυρὶ Βάλον. Ιλιαδ. γ. τῷ καὶ ὁμονόει ὁ
„ΑτωλῶνιΘ Αργοναυτ. Βιβλ. α.

Κεφ. ζ.

Οὐκ ἀν δ' αἰεὶ τὰς ἐν παρεόντι ζωοσφα-
γίας ἡγάπησεν οὐδὲν, ἀλλὰ τῇ ἀνοίῃ ἐπιμερό-
νοι, ἀνθρωποθυτῆσαι, τὰ μὲν, ἵνα τοὺς ινδύ-
νους ἐπικειμένους ἔξελαύνωσι, ὅ, τι μὲν παρα-
δείγματα δηλόει τῆς Πρωτογενείας, καὶ Παν-
δώρας, τῶν τοῦ Ερεχθέως θυγατρῶν, σεωτίας
σφάγια ὑπὲρ τῆς πατείδΘ διδουσέων, τοῦ
πολέμου τῶν Βοιωτῶν προσιόντΘ, τῆσι καὶ οἱ
Ταῦροι ἐν τῇ Σκυθικῇ θύουσι τοὺς ναυαγούς.
„Ηροδότ. Μελπομεν. Παυσαν. Αττικ. Ξυμβαλλ.
„Φανοδημ. Νικολούθησε τῆσιν ἐκ τῶν Αθηναίων
ὅλέων, δοῦναι ἐπὶ σωτηρίᾳ λέγεται κοινῇ τὰς
„θυγατέρας, τοῦ Θεοῦ χρήσαντΘ. Παυσαν.
„Αττικ. Ξυμβαλλ. Πλατων. πολιτ. Βιβλ. β. καὶ
„Θουκυδιδ. ισαρ. Βιβλ. α. Ευριπιδ. ἐν Ερεχθ. καὶ
ΙΦΙγεν. Τόγεσαν Φηνίζει καὶ ὁ Παυσανίης, περὶ¹
Ταυρικῆς Θεοῦ ισορέων, ἐπὶ τῷ τῆς Βωμᾶ πολ-
λοὶ θύοντες, τῶν Φόνων ἄνεκα, ἀποτεθνάσι,
τῶν λοιπῶν νούσῳ ἐφθαρμένων. Καὶ σφισιν ἐ-
πὶ τοῦτο, Φάσιν, γίνεται λόγιον ἄματι ἀν-
θρώπων

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

Φρέπων τῷ Βωμῷ αἴμασσεν, θυομένου δὲ ὅν,,
τιναι ὄκληροι ἀπελάμβανε, λυκοῦργος μετ' ,,
ἔβαλεν ἐς τὰς ἐπὶ τοῖς ἐφῆβοις μάσιγας· ἐμ·,,
πίπλαταί τε ὄντως ἀνθρώπων ἄματι ὁ Βωμός.,
Η δὲ ιέρεια τὸ ξόανον ἔχουσα σφίσιν ἐφένηε.,
Τὸ δέ εἶνιν ἄλλως μὲν κοῦφον ὑπὸ σμικρότητος.,
ἢν δὲ οἱ μασιγοῦντες ποιεύποφεδόμενοι τῷ αἵ,,
ωσικατ' ἐφῆβου οὐαλλοῦ ἡ ἀξίωμα, τότε ἥδη,,
τῇ γυναικὶ τὸ ξόανον τοῦτο βαρὺ καὶ σύκετον εὔ·,,
Φορον. Η δὲ ἐν αὐτία τοῦ μασιγοῦντας πεποίη·,,
ταῦ, ἡ πιέζεσθαι διάυλούς Φησιν. Λακονικ. τὰ δὲ
ἴναχρόνον ἐπὶ πολλὸν μετ' ἀσφαληῆς διάγω-
σιτὸν έίσιν, ἀτεληῆν ἔχοντες πασέων τῶν νού-
σων, ὡς μὲν Φανερόν ἐσι περὶ τῆς Αλκήσιδοῦ,,
ἀντίψυχον γιγνομένης ἀντὶ τοῦ Αδμήτου, τοῦ
παραποίητου σέο. Ευριπιδ. Αλκής. Ομοιόν τι
καὶ ὁ Αριείδης αἰμόφ' ἐωυτοῦ διηγέεται, χρημα-
τιζόμενος, ὅτι ἡ φιλουμένη ψυχὴ ἀντὶ ψυχῆς,
καὶ σῶμα ἀντὶ σώματος ἀντεδίδω, τὰ αὐτῆς
ἀντὶ τῶν ἐμῶν.

ΚεΦ. η.

Χωρὶς δὲ τουτέων, ἐθυον ἡ τους ἀνθρώπους,
ἢ τῶν γενησομένων παυθάνηται, προϊδόντες
τὰ ξυμβάντα. Ουτω γὰρ γινώσκω, ἀν-

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

„νίτιων τῶν Αλβανῶν, περὶ ὧν ὁ Στράβων ὅς
„δ' αὐτῶν, ισορέει, ἐπιταλέον κατάχεται
„γινόμενοι πλανᾶται κατὰ τὰς ὄχις μόνοι,
„αὐτὸν συλλαβὼν ὁ ιερεὺς, ἀλύσει δῆσταις ιε-
„ρᾶ, τρέφει πολυτελῶς τὸν ἐνταῦθα ἐκεῖνον,
„ἐπειτα προδιχθεὶς εἰς τὴν Θυσίαν τῆς Θεοῦ,
„σὺν ἄλλοις ιερείοις θύεται μυριαζεῖς. Τῆς δὲ
„Θυσίας ὁ τρόπος ὅνται. Εχων τις ιερὰν λά-
„γκην ἥτερόν εἶναι νόμοις αὐθεωσθεῖν, παρ-
„ελθὼν ἐκ τοῦ πλήθους, πάγεδιὰ τῆς πλευ-
„ρᾶς εἰς τὴν καρδίαν, όνκι ἄπειροι τοιούτου.
„Πεσόνται δὲ σημειῶνται μαντεῖα τινὰ ἐκ τοῦ
„πλάνατος, καὶ εἰς τὸ οινὸν ἀποφαίνουσι. Κο-
„μιθένται δὲ τοῦ σώματος ἔιστι χωρίον, ἐπι-
„βάνουσιν ἀπαντες καθαροῖς χρώμενοι. γεω-
„γραφ. Βιβλ. ια. Τὸ δὲ ἔθος τοῖσι Θρηίκεσι
καθέτηκεν, αὐθρώπους σφαγιαζομένοισι, ὡς
„μὲν ἀποφήνει ὁ Ηρόδοτ. Οιόβαζον ἐκ Φέυγον-
„τος ἐξ τὴν Θρηίκην, Θρηίκες Λύβινθοι λαβόντες,
„ἔθυσαν Πλεισώρῳ, ἐπιχωρίῳ Θεῷ, τρόπῳ τῷ
„σφετέρῳ. Καλλιοπ. Γαλλοί δὲ ξύν Θηρίοισι
„ἄματοὺς αὐθρώπους σφαγιάζοντο, πρότερον
πάσην ἀκίνην ἀκισταμένους, κατὰ τὸν Στράβω-
να· καὶ κατετόξευόν τινας, ηγανεῖσαύρουν, ἐν τοῖς
ιεροῖς

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

ιεροῖς, καὶ πατασκευάσαντες πολοσσὸν χόρον,
του, καὶ ξύλον ἐμβαλόντες ἐς τοῦτον, Βοσκή,,
ματα, καὶ παντοῖα θηρία καὶ ἀνθρώπους ὡ-
λοκαύτουν. γεωγραφ. Βιβλ. δ. Ξυμβαλλ. Διο-,,
δωρ. Βιβλιοθ. ισορ. Βιβλ. ε. Περὶ τῶν δὲ Ροδίων
Πορφυρ. περὶ αὐτοχθῆς. Εντῷ καὶ ἔθει διέμενε
νεν ὁ Αδριανὸς, θύων τὸν Αντίνοον, ὥσε τὰ μέλ-
λοντα σαφέως ισάναι. Διῶν ἐν Αδριαν.

ΚΕΦ. Θ.

ΤΕΤΕΛΕΟΜΕΝΕΩΝ δὲ τῶν θυσιέων, τοῖστι δέ β-
μασιν ἐνεκοίμησαν οἱ πάριοι πόλεις ὑπὲρ ἐωυτῶν,
ἢ ἔτέρων, αἰναρένοντες παρὰ θεῶν θεραπείας
τῶν νουσημάτων. Εὐηλάθησαν δὲ ἐκεῖναί οὐκ
ἀν αἴτασι τὸν ὡυτὸν τρόπον. Τὴν γὰρ ιδίην ἐπι-
φανῆν ἐναλλάξ μὲν ἐπέδειξαν οἱ θεοί, διδόντες
κατάτοις ὑπνους αἴξιόντας. Βοηθήματα, παθά-
περ περὶ τοῦ Ασκληπιοῦ γεάφει ὁ Στράβων.
Επιθέμαντος δὲ τὴν ἄστυ πόλις, καὶ μάλιστα
διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Ασκληπιοῦ, θερα-,,
πένειν νόσους παντοδαπὰς πεπισευμένου,,
γεωγραφ. Βιβλ. η. καὶ τοιαῦτα τὰ Φάρμακα
ἐνομίζετο κράτισα, ὡςπερ μὲν ἐκ τοῦ Αριστο-
φάνεως ἥδιον διαγνῶναι. κατακλυνεῖν ἀυτὸν,
Φάσικοντος, ἐις Ασκληπιοῦ, κράτισόν ἐστι. ἐν

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

πλουτ. ξυμβαλλ. φιλοσρατ. ἐν Σοφισταις. Ομολως καὶ ἡ Ισις, περὶ ἣς ὁ Διόδωρος ισορέει οὗτως. Κατὰ γὰρ τοὺς ὑπνους ἐφισαμένη διδώσι τοῖς κάμνουσι θοηθήματα πρὸς τὰς νούσους, καὶ οἱ ὑπαιόντες αὐτῇ, παραδόξως ὑγιάζονται. Βιβλιοθ. ισορ. α. Πολλάνις δὲ διὰ τὴν ματηίην Φαρμακείας παρέλαβον οἱ νουσέοντες, οἵσι χρεώμενοι, τῆς ὑγιῆς ἔτυχον· καὶ τὰ λεγόμενα τότε μὲν ἐν τῶν ἐπίγραφέων, ἐν τῷ τοῦ Ασκληπιοῦ ιρᾶ ἐν ρωμῃ ἐνεημενέων, περὶ ὧν ἐπομεν, τότε δὲ ἐκ τοῦ Στράβωνος Φανερὸν γίγνεται. γεωγραφ. βιβλ. ιδ.

ΚεΦ. Ι.

Ἐπὶ δὲ τοῖσι κάμνουσι, τοῖσι δέρμασι ἐγνοιμάεθαι εἰδισμένοισι, καὶ αἴγαμεόμεναι ἐν γάμοισιν ἐς τὰς μηλωτὰς ἐνεκάθισαν, ηδίαταλαμὸν ἔθετε, καὶ πάτριον νόμον, ηδίατὸ επιμέλεαθαι τῶν ὀικηίων. Διότι ὁ Τηλέμαχος, ὁ τοῦ Οδυσσέος, τῇ μητρὶ ἐπιτέλλεται, υπὲρ τοῦ ὄικου, καὶ τῶν παρδισιέων μελετᾶν,, ἀλλ' ἐις ὄικον ιοῦσα τὰ σαυτῆς ἔρχακόμιζε,, ισόν τ', ηλανάτηντε, καὶ αὖφιπόλοισι κιέλευε ἔργον ἐπίχεεθαι. Οδυσσ. α. Καὶ δὴ τοιοῦτο τὸ ἔθος καθέτηκε τοῖσι ξυνδηπνέουσιν, ἐπὶ τῶν

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

Τῶν δερμάτων ποικαομένοισιν, ὅτι μὲν ὁ Ουπε^Θ
περὶ τῶν μυητήσαν τῆς Πενελοπηΐης διέρχεται·
ἀμφοτέρων ἐλε χεῖρα, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαίτη,
κώσιν ἐν μαλαιοῖσιν. Οδυσσ. γ. Ξυμβαλλ.,
Οδυσσ. ρ. καὶ Οδυσσ. ψ.

ΚεΦ. ια.

Πρὸς δὲ τούτεοισι, οἱ ἔγκοιμη θησάμενοι ἀ-
κριβέας ἐδιαμετάσαντο, ὅντις ἀπαντᾷ τὰ σιτία χω-
ρίσ αἵρεσε^Θ καταφάγοντες. Τῇ γὰρ προτε-
ραίη νησεύοντες, ἀπεῖχον καὶ τοῦ ὄνου, καὶ οὐά-
μαν, καὶ καρπῶν ὄμιλον, καὶ ίχθύων διότι καὶ τῶν
φθινοπωρινῶν ἐνυπνίων ἡμέλησαν, ἐξαπα-
τᾶ δὴ γὰρ πολλά, ὡς καὶ ἐξαπατᾶνται οἱ
προσέχοντες νόον ἐκείνοισι. Ταὶ γὰρ ἔνωμα ἐ-
ρευγμώδεα σασιάζει, ἐπειδή περ ἀδεῖ τῷ πευξὶ^Θ
κατεργαθῆναι, ταῦτα ἡ κοιλίη διαπρήσσεται,
ἀδενετέρη ἐσῦσα τῶν ἐσιόντων· καθάπερ καὶ
οἱ οὐαμοί, καὶ ίχθύες φυσόουσι, μάλιστα ἀπὸ^Θ
τοῦ πηλοῦ, καὶ ὕδατ^Θ λιμναίου, καὶ τῶν
ἐν τούτεοισι φυσιμένων, τὰς τροφὰς ἔχοντες,
ἀφ' ᾧ καὶ τὸ πνεῦμα ἐσιὸν ἐς τὸν ἀνθρωπὸν
ελάπτει, καὶ βαρύνει. Καλῶς δὲ πλούταρχ^Θ ὅτι,,
δέέστι τῶν βρεφικάτων ἔντα δυσόνειρα, καὶ ταρακ-,,
τικὰ τῶν καθ' ὑπνον ὄψεων, μαρτυρίσις ἔχειν-

το

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

„το τοῖς τε κυάμοις, καὶ τῇ νεΦαλῇ τοῦ πολύ-
„ωδῷ, ὃν ἀτέχεσθαι νελέυουσι τοὺς δεομέ-
„νους τῆς διὰ τῶν ὄνείρων μαντιηᾶς. Συμβοτ.
„Βίβλ.η.περοβλ.α. Ξυμβαλλ. Ιππονιρατ. Βίβλ.
β. περὶ διαιτ. Ο δὲ ὅντες Ξύμμετροί μὲν πρὸς
ὑγήιην προσΦορώτερός ἐστι, πέσσει γὰρ σιτία,
καὶ δύναμιν τοῖσι σώμασιν ἐμποιεῖ, καὶ τοὺς
ὕπνους ἀταράχτους παρασιευάζει. Ἄμετροί
δὲ ἐκταράσσεται, καὶ ζέων ἐν τῇ κοιλίῃ, Ξηράμνη
διὰ τὴν Θερμασίην, τὸ ύγρὸν ἐκ τοῦ σώματος
καταναλίσκων, ἐντεῦθεν ἀγρυπνίη, καὶ ἄλλα
τῶν ΞυμΦορέων ὑπάρχουσιν. Ιππονιρατ. Επι-
δημ. Βίβλ.δ. Ξυμβαλλ. Ομηρ. Οδυσσ.Φ.

ΚεΦ.ιγ.

Τοῦτο δὲ δὴ ἀπασιν, οἴομαι, γενήσεται Φανε-
ρὸν, ταντοῖα τῶν σιτίων, ταντοίας δυνάμεας
ἔχόντων, πλῆθός τε, καὶ ίχύν, δύνασθαι ίχυ-
ρῶς ἐν τῇ Φύσει τοῦ ἀνθρώπου καὶ ύγιασται, καὶ
ἀδενέα τοιῆσαι, καὶ διαταράξαι, οὐ γὰρ ἔοι-
κασεν οὐδὲν, ἀλλὰ τολμδιαφέρειώντα τε ἐω-
υτῶν, καὶ ἐν τῇσι μεταβολῇσι. Πολλὰ γάρ εἰσιν
ἐν τοῖσιν ὡτοῖσιν ἔόντα, ἀ εἰόταν ύπ' ἀλλήλων
ταράττονται, ή τοιιίλατῶν ὁραμάτων, κατὰ τοὺς
ὕπνους Ξυμβάντα, τίτει. Τὸ γὰρ αἷμα ἡμέτε-
ρου τε θορυβημένου, ταντατῶν ύγρῶν ἄμα ἐκ-
ταράτ

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

ταράσει, ἀκαὶ τοιαύτην τὴν ταραχὴν τοῖσι μέρεσι τέρεοῖσιν ἐμποιεῦντα, παρὰ τὴν Φύσιν ὥστε ἐρεθίζόμενα, κινέει, καὶ ἄμα μὲν ὅλον τὸ σῶμα ἐπαναστέει, ὅπόθεν ἀν τῇ διανοίᾳ τοιοῦτοι ἐμβάλλονται λογισμοὶ, οἷα μὲν ἔτυχον ινήσεες ἐσταὶ, αὖ μὲν οὖν ἡν παράλογοι ἔτεν, ὃν δὲ παρέχων ἔκεινης, καὶ παραλογέει. Πολλάκις δὲ τὰ ἐγκεφάλων ἐλάχισα τῶν νεύρων ινήματα ὑπὸ τῶν προκειμένων μεθ' ἡμέρην ἐμποιεόμενα, τηρέει, ταυτὰ καὶ τῇ διανοίᾳ, αἱεὶ ἐνεργοῦσα, ωκητὸς τὸν ὀπτόπον ἀναλαμβάνουσα, ἐξ ὁμοίους λογισμοὺς ἐσέρχεται· Καθάπερ γὰρ τὸ ὕδωρ τελαραγμένον οἰδέας ἀδήλως, καὶ τοίως ἡ τοίως διακειμένας ἐπ' ὁφθαλμῶν παρεῖησι· τὸν αὐτὸν δῆπου τρόπον ἀσαφέερα τὰ ὀράματα καθ' ὑπνον ἐόντα ὅπλεται, διαμενούσης τοιαυτέης τῆς ινήσεως, καὶ τοῦ νόου πρὸς ἐκείνην σπουδάγως ἔχοντος. Ταυτὸ καὶ ἀποφήνεται ὁ Αριστοτέλης ὁ νοῦς, Φάσκει, τῇ ἀπραξίᾳ τῶν, αἱ θήσεων κατὰ τὸν ὑπνον συγκαλυφθείς, οὐ,, τε μὴν ἐκλάμπειν δι' αὐτῶν δυνατῶς ἔχει, οὐ,, τε μὴν παντελᾶς κατασβέννυται· ἀλλ' οἶν,, καπνοειδῆς κινεῖται, τὸ μέν τι ἐνεργῶν, τὸ δὲ,, οὐ δυναμένως. Περὶ τοῦ ὑπνου. καὶ αὔρυπτην.,

C

Οὐκ

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

Οὐκ ἀν δὲ διὰ πανταχόμενος ἅπασι ξυμβάνει,
ἀλλὰ διά τὴν τῶν Φυσέων αἰνθρωπινέων ποικι-
λίην, οὐκτὴν περιῆται μένην ὥρην πολέ μὲν πλειό-
γίνεται σφέων ὥντα ἔωστέων, πολέ δὲ ἐλάσσω,
ἔκαστα πατὰ μέρος τε, οὐκὶ κατὰ Φύσιν, ηδὲ ὅτεν
περ ξυνέσῃ ἔκαστον, ἐν ταῦτα οὖν οὐκ ἀπο-
χωρέει.

ΚεΦ. αδ.

Οὐχ οὕτω δ' ἀν ἔχει ἀκμαῖατὰ σιτία, ἀ
μήτε σασιάζει, μήτε πόνους παρέχει. Ουτὰ
γὰρ ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θερμασίης αἱμαζόμε-
να, σωματίων ὡμῶν ἀπορέεται, οὐκὶ τροφώδεα,
ἰχύν τῷ σώματι ἐμποιεῦντα, χωρὶς ταραγμοῦ
ἐπανατρέψει, ητὴν τῶν ὑγρῶν ἐνδηίην αἴσασκεν-
άζοντα, περίοδον τοῦ ἄμματος διασώζει. Διότι
ητὸ σῶμα εὗ ἔχον, πανθ', ἀπροσήκει, διαπεήσ-
σεται, ηὔπνω καταλαβὼν, καθεύδει καθ' ἥσυ-
χίην μένον, οὐδὲν ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων καιοπαθέον.
Ειτούτεων δὲ καταμαθεῖν, τὰ ἐνύπνια τῶν Φα-
γέντων σιτία αἱμαδέντα ἥσσον ἀπατηλά
τυγχάνειν ἔόντα, οὐκὶ ἀξιοπιστότερα νομίζεσθαι
ώντῶν, ὑπὸ σπίων ὡμῶν γεγενημένων. Ξυμβαλλ.
Πλουταρχ. Συμποσ. Βιβλ. η. προβλ. α.

ΚεΦ.

Ενήσευον δὲ οὐ μοῦνον οἱ ἔγκοιμα ὄμενοι, ἢ τὴν
τῶν σιτίων ἀρεσινὸν ἐποίεον, ἀλλὰ καὶ ἐς τὸ τοῦ
μαντῆϊου ἄντερον ἀχθέντες, ιδέουν, ἔγκαλέ-
οντες ἵτρην τᾶν Θεῶν. Ουτω γάρ οἱ Στράβων
ἰσορέει· λέγουσι δὲ δὴ ἡτοὺς νοσώδεις ἢ προς·,,
ἔχοντες τὰς τῶν Θεῶν τούτων θεραπείας,,
Φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διαμτᾶθαι ἐν τῇ ιώμῃ πλη·,,
σίοντοῦ ἄντρου. Παρὰ γάρ τοις ἐμπείροις τῶν,,
ιερέων οὐτέ γκοιμῶνται τε ύπερ ἀντῶν, ἢ διατά·,,
τουσιν ἐκ τῶν ὀνείρων τὰς θεραπείας. Ουτοι,,
δέ εἰσιν καὶ οἱ ἔγκαλοῦντες τὴν τῶν Θεῶν ιατρείαν.,,
Αγουσι δὲ τολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ιδεύουσι,,
μένοντες καθ' ήσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν Φωλεῷ,,
σιτίων χωρὶς ἐπὶ ταλείους ἡμέρας. Εἰ δὲ ὅτε,,
καὶ ιδίοις ἐνυπνίοις οἱ νοσηλευόμενοι προσέχου-,,
σι, μυσαγωγοῖς δ' ὅμως, καὶ συμβούλοις ἐκεί·,,
νοις χεῶνται ως ἀντίερευσι. γεωγραφ. Βιβλ. ιδ.,
Καὶ οὐκ ἀν τοι ἀλόγως. Ιδρῶς γάρ αἷμα ἀπὸ
τῶν μιασμάτων, τολλατὴν υγηίην καταβλα-
πίονταν τε, καὶ διαφθειρόντων, καθάρει, καὶ
σῶμα, εὖ ἀρχὴ μένεσιν ὄυδεμίη, ἀλλὰ τάντα
όμοίως ἀρχὴ, καὶ τάντα τελευτὴ, ταρός τὸ δια-
πρήσσεθαι τὰ προσήκοντα, παρασκευάζει.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

Διότι ιηγόνος ὑπὸ τοῦ σώματος οὐδὲν και-
παθέει, ἀλλ' ἐν ἔωστι ἔων, τὰ περὶ σφέας ὄ-
τους διοικέει, ταραγμῶν σωματικῶν ἀτά-
ραντος.

ΚεΦ. 15.

Ἐπειταδὲ οἱ πρὸ ἡμέων τῶν ίματίων ἐτημέ-
λησαν σπουδαίας, οἷαὶ ἀνέλαβον κοσμίως τὰς
ἔθητας, οἷαὶ τοὺς μὴ ποιεῦντας, ἔσκιωψαν, ἀνε-
λευθερίων εἰναγνομίζουτες, Βαδίζειν αἴρρυθμοις ἐν
τῇσιν ἁδοῖσι· διὸ οἵ τε Καλλίσεαλός τε ὁ Αἰγα-
χον ἐν Ξυνγράμματι ιανᾶς ἔρηκεν, ἐπὶ τῷ μήευ-
ρύθμως ἀμπέχεσθαι, Φέροντος τινὸς τοῦ τοιόντος
πρὸς παδηῆς ἐξέτασιν. Καὶ Αθήνη Ναυσι-
κάην, τὴν τοῦ Αλκινόου θυγατέρα καλαμέμφε-
ται, ἀμελέως ἔχούσην περὶ τὴν τῶν ἔθητων
κάθαρσιν, τῶν ρύπανομενέων. Ναυσικάα,
„τίνυστ’ ᾧδε μεθύμονα γείνατο μήτηρ; ἔματα
„μέντοι οἶται ἀνηδέαστι γαλόεντα. Ομηρ. Ο-
δυσσ. 2. Μάλισταδὲ οἱ ἐγκοιμηθέντες τῶν ἔ-
θητῶν ἐπεμελήσαντο. Μέλλοντες γὰρ θύσειν
τοῖσιν ἐπουρανίοισι, λευκάς τὰς ἔθητας ἥμ-
φίεσσαν, ἡγεόμενοι, τὰ ὄνειρά τα σαφέσερα τυγ-
χάνειν ἐσόμενα, ὡς μὲν ἀποφάνετο οἱ Σούΐδαι
σολῆν,

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

σολήν, γράφων, λευκήν καλλισον ἐν ὑπνῷ Φέρειν. Τούγαντίον δὲ τοῖσιν ὑποχθονίοισιν ἀπέσφαξαν, μελάγνας ἐνδεδυμένοι ἐθῆταις, καθάπερ ἡ σφάγια μέλανα προστίγευναν, μαρτυρέοντι Θεοῦ Πλουτάρχου ἐν Λουκουλλῷ Αππιαν. ἐν πτολεμ. Μιθριδατ. ἐπειδή περό Πλούτων κατέδειξε τὰ περὶ τὰς ταφὰς, καὶ τὰς ἐκφορὰς, ἡ τιμᾶς τῶν θανόντων, τὸν πρὸ τοῦ χρόνου μηδεμιᾶς ἔουσης ἐπιμελήτης περὶ ὀντούς. Οὔτω γὰρ οἰστέει ο Διόδωρος· διὸ καὶ τῶν τελελευτικότων ὁ Θεός οὗτος παρείληπται κυριεύειν, ἀπονε· „ μηθείσης τὸ παλαμὸν αὐτῶν τῆς τούτων ἀρχῆς „ καὶ φροντίδος. Βιβλιοθ. ισορι. ε. καὶ Ηροφόβον, καὶ Φάσματα ἐπιπέμπει. Σχολιας. Απολλων. Αργοναυτ. Βιβλ. γ. Ξυμβαλ. Ευριπιδ. ἐν Ελεν., „ Αρισοφαν. ἐν Βατραχ. Σχολιας. Θεοκρ. Ιδύλλ., „ Ιε. Περὶ δὲ Δήμητρος μελάγνης, μελάγνην τὴν „ ἐθῆτα ἔχουσης, Ξυμβαλλ. Παυσαν. ἐν Αρ., „ καδίκ.

ΚεΦ. 12.

Τοιαῦτα δὲ ἐθῆτες ἐκ τῶν λευκολίνων ὡς τὸ πολὺ ξυνυφαίνοντο, καὶ ἐπὶ σφυροῖσιν ὑφελκόμενα, τὸ σῶμα περιεκάλυπτον, καὶ τὴν τις ἀπορέοι τουτέων, ταυτὸν οὐκ ἔχει τοῖσιν ἴροσι παραγίνεσθαι· διότε τοῖσιν Αεγυπτίασιν οὐχ ὄστεν

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

ὅσιον ἦν ἔρεα τῶν ὑφέων ἐς ναοὺς ἐς φέρειν, ἐπὴν
προσήκει τοὺς αγίους τῶν Θεῶν καθαροῖσι πρη-
,, γμαστι τιμᾶν. Ηροδοτ. Ευτερπ. Καὶ ἐκ Πλου-
τάρχου Φανερόν ἐσι, τῆς ΙσιΘ., καὶ ΟσίριΘ.
ρέες οὐδὲν ἄλλησι, πλὴν ἔριωδέων ἐθήτων χρε-
ωμένους, τὰ περὶ τὰ ιρατελῆσαι καθάπερ καὶ
οὐχ ἀπαντας Θεῶν ὁμοίως ἐσέβοντο, πλὴν Ι-
,, σιός τε, καὶ ΟσίριΘ. ἐν Ισιδ. καὶ Οσιριδ.

ΚεΦ. ιη.

Τὸ δὲ καὶ τὸν καμὸν τῆς ἐγκοιμήσεΘ.,
πρώιον ἡρέοντο, τὴν ἔω προηγεόμενον, καὶ ἀπὸ
τοῦ Ομήρου καλεόμενον νυκτὸς ἀμολγὸν, οὗτως
γὰρ γράΦει. Ως οἱ ἐναργὲς ὄντερον ἐπέσσυ-
το νυκτὸς ἀμολγῶ. Οδυσσ. δ. καὶ ΘεόκριτΘ.
,, ἐγγύδι δ' ἡώς, εὔγε καὶ ἀτρεκέων ποιμάνεα
,, ταῦ ἔθνΘ ὄντερον. Καὶ τοῦτο οὖν ἀλόγως.
χεόνΘ γὰρ ἐωθιὼς καθάπερ πρὸς τὸ δια-
πρήστεραι πάντα τῶν πρηγμάτων ἐπιτηδειό-
τερΘ τυγχάνει ἐών, ἐταὶ τὰ τοῦ σώματΘ
ὑγρὰ, τῆς ἐνδηῆς ὑπνω ἀναπληρωθείσης, ὁρ-
μητικωτέρως περιοδεύει, πάντα τῶν μελέων τῆς
μηχανῆς τῆς ἡμετέρης παρορμάοντα· οὗτως καὶ
ἡ διανοίη, ἐν ἐωτῇ ἐοῦσα, ἐνεργετέρη ἐσὶν, ἐγγυ-
τέρω

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

τέρω τῆς Φύσε^Θ παραγωνομένη, διότι καὶ τὰ
ἔωθινά τῶν ἐνυπνίων ἡ τίλον ἀπαληλὰ τυγχάνει,
τοῖσι καὶ προσέχειν πελεύει ὁ Αριστέλης λέει,,
γουσιναὶ τῶν ιατρῶν οἱ χαρίεντες, ὅτι δὲ σφόδρα,,
δρα προσέχειν τοῖς ἐνυπνίοις. Εὐλογον δ' οὕτως,,
ὑπολαβεῖν, καὶ μὴ ἀπιτεῖν τοῖς τεχνίταις μὲν,,
σιντομένοις δέ τι καὶ Φιλοσοφοῦσιν αἴ γαρ,,
μεθ' ἡμέραν γενόμενα κινήσεις, ἀν μὴ σφόδρα,,
μεγάλαι ὥστε, καὶ ίχνεα, λανθάνουσι παρὰ
μείζους τὰς ἐγεγυορηκαὶς κινήσεις. ἐν δὲ τῷ,,
καθεύδειν, τούναντίον. Περὶ μαντ. καθ' ὑπν.

ΚεΦ. Ι. Θ.

Τοιαῦτα δὲ τὰ ἐνύπνια, ἂν μὲν ἐγκοιμαόμε-
νοι ἐνόμιζον θεότων ευστα, τότε μὲν οἱ πακοδαίμο-
νες τὸ πλεῖστον μέρη^Θ ἐνέτωνευσαν, τοὺς ἀνθρώ-
πους ἔξαπατάοντες, τοῖσι καὶ οἵνοιν ἔχοντες
ἡπικησαν, παταγελαθέντες ἐπὶ Φαρμάκοισι,
καθ' ὑπνον ἀναδεδειγμένοισιν, ὡς μὲν ἐκ τοῦ
Λουκιανοῦ ἐν Φιλοφευδ. καὶ τῶν ἐπιγραφέων,
περὶ ᾧ ἐπομεν πρότερον, δῆλόν ἐστι. Ξυμβαλλ.
Σούιδ. Δομιν^η^Θ. τότε δὲ διὰ μαγητῆν ἐθερα-
πέυθη νουσήματα, τὸ μὲν μαρτυρέει ὁ Φιλό-
σρατ^Θ ἀμφὶ τοῦ Απολλωνίου τοῦ Θυανέ^Θ,
ὅσις

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ

Οσης Φίλτατος ἐών τῷ Βεσπεσιανῷ, τῷ Βασιλῆι, ἐπὶ μαγηίᾳ τε, καὶ γοητεύματι διήνεγκεν. ἐν Απολλων. Πολλάνις δὲ τὰ ὄνειρά τα Φυσικὰ ἔτυχεν, ἐκτῶν αἰτίων Φυσικῶν γεγενημένα, ὅταν ὁ νόος τῆς ικινήσεως υπὸ τῶν ἀντικεμένων ἐσπειρομένης προσέχῃ, καὶ ὡτὰ καταγινώσκῃ. Καὶ ἂντη ἀιτίη ἐστι, τὰς τῶν καθ' ἡμέρην, περιγράφεντων ἴδεας νυκτὸς ἐπανελθεῖν, ἐπειτὰ ἐλάχιστα τῶν νεύρων τοιοῦτον τὸν τρόμον διαφυλάττει, καὶ ὁμοίους ἐν διανοίᾳ λογισμοὺς καὶ τὸν νόμον, μεταξὺ ψυχῆς καὶ σώματος θέμενον, παρέχει.

ΚεΦ. Η.

Πρὸς μὲν οὖν Τὰ περὶ τὴν Εγκοίμησιν καὶ ταῦτ' ἀριέστε. Κατιδεῖν δὲ ἡγεδίως ἐκ τῶν ἥηθέντων εἰσὶν αἴτεχναι τε, καὶ οὐ πανοργίη τοῦ καιοδάίμονος, ἢ σιδυσμενέως τους ἀνθρώπους, θεόν οὐκ ἰδόντας, ἐσφηλε. Καὶ ὅλως μὲν ὁ καιοδάίμων ἐδυνάθη ἀξιόουσι καθ' ὑπνον διδόναται Φαρμακείας, τῶν περὶ τὴν Φύσιν, καὶ ἵτεινή ἐμπειρότατός περέων, τῆσι χρεώμενοι, τότε μὲν θεραπηίης τῶν νουσημάτων ἔτυχον, τότε δὲ οὐδὲν σημεῖον ὑγιῆς αἷνα λαμβάνοντες, ἀπέθανον. Πολλοῖσι δὲ ἐκέλευσεν αἱρέσεως διατᾶθαι τε, καὶ ἴδροιν, οὐκάναδεδειγμένων τῶν Φαρμάκων, ἐπειδὰν τὸ τῆς ἀντίθεσος διαγτῆς

ΕΓΚΟΙΜΗΣΙΝ.

διάγτης, καὶ οὐδὲώτῳ μέρᾳ δύναται ιχυρῶς ἐν
Φύσει τοῦ ἀνθρώπου υγιῶσαι, καὶ απὸ του-
τέων τρέφονται, καὶ αὐξονται, καὶ ἀπονοι διά-
γουσιν, οὐδὲν προσδεόμενοι ἄλλων Φαρμά-
κων· τῶν δὲ ἀμεληθέντων, πάνοισιν ισχυροῖ-
σι, καὶ νόσοισι περιπίπονται, καὶ διάταχέ-
ος θανάτοισι. Πρόδηλον καὶ τοῦτο, πλεῖστα
τῶν Φαρμάκων μετὰ τῆς ἀπάτης τετυχηέ-
ναι, καὶ ἀνεπιτίθενται τὰς νόσους ίηθαι. Τὰς
γὰρ Φαρμακείας χρήσιν εἰσελθεῖν εἰς τὸ αἷμα,
καὶ τοῦτο οὐκέτι, ἐπείσιτὸ παρεὸν οὐκέτοσαι, οὐ
ὑπ' ἐκείνων πάσχει, καὶ ἔτεροι οὐταὶ τοῖον, οὐ
τοῖον, οὐδιάτουτέων πᾶς ὁ βίος οὐ γιανονται, καὶ ἐκ
νούσου ἀνατρεφομένω, ηγιάμνονται. Τὸ γὰρ Φάρ-
μακον, γράφει Ιπποκράτης, ὅκόταν εἴσελθη εἰς,,
τὸ σῶμα, πρῶτον ἄγει, οὐδὲν ἀυτῷ οὐτὰ Φύ-,
σιν μάλιστα οὐ, τῶν ἐν τῷ σώματι ἐνεόντων,,
ἐπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἐλικεῖτε, ηγιαθαί-,,
ρει. Περὶ Φύσις ἀνθρώπου.,

Τὰ ψευδογραφεῖτα.

ΚεΦ.α. μετατίθου νοῦσοισι, νούσοισι, ἐμπειρίην. ἐκπειρίην ΚεΦ.β.
πολλῇ, πολλῇ. ἔοντα, ἔόντα. ΚεΦ.γ. συνδρόνους, συνθρόνους, ὀλυμ-
πιάσι, ὀλυμπιάσι. ΚεΦ.δ. ἀπονέμοντες, ἀπονέμοντας. ΚεΦ.ε.
ἴτελεον, ἔτελεον. ΚεΦ.ι. ἐπίχειρα. ἐποίχειρα. ΚεΦ.ι.ε. προσέχοιτες.
προσέχοντας. ΚεΦ.ι.ζ. ἵρεες, ἵρεας.

CLARISSIMO RESPONDENTI P R A E S E S.

Qvae tua est ingenii, ad virtutem erecti, indoles, non ignavia obtorpes, neque inertis, ac inglorio consenescis otio, sed animum industria alis, et iis exornas studiis, quae nomen, decusque afferunt, et veris doctrinae existimatoribus probantur. Multi quidem aspernantur has literas, quibus ab sordibus imperitiae multitudinis distingvimus, easque a medicina disiungunt, ac labores, cum literarum studiis coniunctos, tanquam onus, sustinere recusant, quod delicatam vitam molestiis distentum iri intelligunt, et infimi, ac abieci, quam laboriosi, et solliciti, esse cupiunt. Longe sapientius Te instruis, cumque a corruptelis dissolutae licentiae abhorreas, aetasque labore confirmata sit, tum omni impetu ad optimarum artium studia incubis, et in arte salutari industriam ponis, ac tam ampli recordatione fructus, molestias laborum omnes perfers, atque depellis. Spectat hunc cum vitae, disciplinaeque ratio, tum dissertatio, eaque graeca, quam de Ritibus Incubationis conscriptam, me iudice, et disceptatore, in confessu Patrum, quos laudis tuae suffragatores habes, pererudite defendisti. Excurrebas in hoc doctrinæ campo latius, et multa depromebas, quae ad veterem illam, augustamque Medicinam pertinebant, ac multisignata, minusque explorata, Tibi usq; quotidiano iam familiaria sunt, illa praesertim, quae ad medicamenta Incubatione in delubris petita, spectant, de quibus antea diximus, nec sine discrimine existimationis ignorantur. Quaequidem possessio magna, et locuples est, in quam nemo facile veniat, nisi via, qua incedendum est, firmiore praesidio, et ex ipsis Medicinae principibus hausto, muniatur. Quare non gaudeo solum, sed in primis affior recordatione assiduitatis tuae, quum recogito, Te mihi discendi causa adesse, et Medicinam cum literis pari solertia componere. Enitere igitur his in studiis, nec molestiis deterritus, cepto desiste, Teque iacta, ut non minus animum, quoad eius fieri potest, perficias, sed ita Medicinam imbibas, ut cum integrum valetudinem tuearis, tum afflictam, morbisque attritam, reficias, atque instaures. Vitembergae in Sax, c10 loci. VIII. Kal. Ianuar.

D

Seidenstrümpfe
Lederkataloge Reaktionen

VON

